

Der har været en lang, lang række forskellige modeller at overveje. LO har f.eks. haft en model, der siger noget om, at vi skulle gøre det på samme måde, som når pensionister arbejder, nemlig indføre en lavere beskatning, og jeg har haft andre forslag fremme. Men det hele er faldet på, at det har været meget svært at administrere. Derfor er løsningen på de 30.000 kr. kommet.

Vi tror altså, at der er rigtig mange, der også, når de har arbejdet op til de 30.000 kr., vil fortsætte med at arbejde, fordi de også skal have en arbejdsgiver næste år. Det vil give øget omsætning, det vil give øgede skattekrone, og derfor vil der være et overskud.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu kan jeg høre, at hr. Bjarne Laustsen ikke havde gjort sig nogen overvejelser overhovedet om konsekvenserne af det her. Det er udelukkende et spørgsmål om tro, og der er det vel spørgsmålet, om det ikke er et andet sted, man skal beskæftige sig med tro, end der, hvor vi snakker om efterløn.

Jeg vil så godt spørge hr. Bjarne Laustsen: Er der en øvre grænse for, hvad det eventuelt må have af omkostninger at indføre lige netop den model?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil sige, at det er rigtig godt, at vi har den her debat. Nu tager vi og udarbejder de her par ændringsforslag, og så får vi en realitetsbehandling.

Jeg har forstået på ministeren, at hele hans system vil være i stand til at svare på de mange spørgsmål, der kommer op. Nu har vi haft et par valgkampe, hvor emnet sådan har svirret – Ritzaus Bureau og alle mulige andre steder – og derfor er det jo godt at få de her ting ned på papir og få dem beregnet.

Vi er enige om, at vi har et politisk problem, og hvor der er vilje, der er der også vej. Derfor skal vi se at løse det problem, at de lavestlønnede ikke har særlig stor interesse i at gå på arbejde, og det er vi alle sammen enige om er et politisk problem. Nu får vi det realitetsbehandlet i Folketingssalen, og så kan vi, hvis det kan skrues rigtigt sammen – det er jo de ord, hr. Jens Vibjerg selv bruger – vedtage en anden løsning. Har hr. Jens Vibjerg et bedre forslag end det, vi

kommer med, er vi meget parate til at lytte. Vi vil gerne løse et problem, som der er for de lavestlønnede her, og det kan vi løse på den måde her.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre. Der er endnu tre spørgere, og den første er hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

I en tidligere runde var hr. Bjarne Laustsens partifælle, hr. Svend Auken, inde på historien om efterlønnen. Der synes jeg, at det skal være sådan, at det, der bliver sagt her i Folketingssalen, svarer til historien og er korrekt.

Derfor vil jeg gerne bede hr. Bjarne Laustsen oplyse sin partifælle hr. Svend Auken om, at venstrefløjen – også VS og DKP, der dengang sad i Folketinget – var meget stærk tilhænger af indførelsen af en efterlønsordning og i forhandlingerne i Folketinget stillede flere forslag om forbedringer: en højere efterlønsydelse; en sikring af frivillighed, så ingen blev tvunget på efterløn; og en større fleksibilitet, f.eks. at man kunne få lov til at gå på efterløn og så komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det var udelukkende, fordi Socialdemokratiet og den daværende arbejdsminister, Svend Auken, afviste de forslag, at venstrefløjen endte med – ikke at stemme imod, som det blev sagt af hr. Svend Auken – at undlade at stemme i protest mod, at Socialdemokratiet ikke lyttede til de forslag til forbedringer af efterlønsordningen, der kom dengang.

Will hr. Bjarne Laustsen fortælle det til sin partifælle ved førstkommande lejlighed?

Første næstformand (Svend Auken):

Ved den slags spørgsmål overvejer man at give spørgeren udvidet taletid.

Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Tak, det vil ordføreren kvittere for. Og førstkommande lejlighed bliver vel nu, fordi den tidligere spørger sidder i formandsstolen.

Jeg kan ved at læse i Folketingets forhandling bekræfte, at det endte sådan, at der var partier, der undlod at stemme i den her sag. Det er jo det typiske, at man ikke når alting, hvis ikke man er i stand til at tage et politisk ansvar og konstruere de her ting.